

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu nr

Int. Cl.³ E04B 2/00

Zgłoszono: 01.07.78 (P. 208130)

Pierwszeństwo:

Zgłoszenie ogłoszono: 02.01.80

Opis patentowy opublikowano: 30.12.1982

Twórcy wynalazku: Bronisław Kopyciński, Janusz Mierzwa, Lech Czarnecki

Uprawniony z patentu tymczasowego: Politechnika Krakowska,
Kraków (Polska)

Sposób wykonywania lekkich ścian działowych i samostateczny element lekkiej ściany działowej

Przedmiotem wynalazku jest sposób wykonywania lekkich ścian działowych zwłaszcza w budownictwie indywidualnym i przemysłowym, oraz samostateczny prefabrykowany element lekkiej ściany działowej.

Znany jest sposób wykonywania lekkich ścian działowych w budynkach mieszkalnych i przemysłowych, który polega na montażu (zestawianiu) ściany z elementów drobnowymiarowych jak cegła, bloki pianogazosilikatowe, bloki lub płyty gipsowe i inne, łączonych przy pomocy zapraw lub kitów.

Znane są elementy pianogazosilikatowe o niewielkich wymiarach, z których montuje się (zestawia) ścianki działowe. Znane są też elementy gipsowe, z których montuje się ściany działowe, zaopatrzone w rowki, występy lub zagłębienia na bocznych powierzchniach, służące do centrycznego montażu sąsiednich elementów.

Sposób wykonywania lekkich ścian działowych według wynalazku polega na tym, że ścianę montuje się z elementów o wysokości równej wysokości kondygnacji pomniejszonej o grubość stropu oraz wysokość podkładki kierującej i szerokość szczeliny nadrostowo-blokującej, zaopatrzonych na dolnej powierzchni w podłużną bruzdę, w której umieszczony jest podłużny występ podkładki kierującej. W zagłębieniach w bocznych powierzchniach elementów ściany umieszcza się wkładki tak, aby po dosunięciu do siebie sąsiednich elementów wkładki znalazły się w zagłębieniach ścian bocznych obu elementów. Elementy ściany stabilizuje się przy pomocy klinów lub wkładek rozprężnych umieszczonych w podłużnej bruzdzie w górnej powierzchni elementu, po czym do wnętrza bruzdy iniekuje się preparat zdolny do samoekspandowania i samoutwardzania.

Element ściany działowej według wynalazku ma na powierzchni górnej i dolnej podłużne bruzdy, zaś na powierzchniach bocznych zagłębienia. Wysokość elementu jest równa wysokości kondygnacji pomniejszonej o grubość stropu i szerokość szczeliny nadrostowo-blokującej. Element wykonany może być z pianogazosilikatu lub gipsu.

Sposób wykonywania lekkich ścian działowych według wynalazku jest bliżej wyjaśniony w przykładzie realizacji na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia pojedynczy element ściany wraz z podkładką kierującą w widoku aksonometrycznym, zaś fig. 2 pojedynczy element w widoku z przodu wraz z wkładkami, klinami oraz podkładką kierującą.

Na ułożonej na podłodze podkładce kierującej 4 w kształcie taśmy z podłużnym występnym 3 o półkolistym przekroju poprzecznym, ustawia się element ściany zaopatrzonej na powierzchni dolnej w podłużną bruzdę tak, aby bruzda na dolnej powierzchni elementu znalazła się na podłużnym występie 3 podkładki kierującej 4. Po wypionowaniu elementu ściany stabilizuje się jego położenie przy pomocy klinów 5 umie-

szczonych w podłużnej bruzdzie w górnej powierzchni elementu. W zagłębieniach 2 w bocznych powierzchniach elementu umieszcza się wkładki 6 w kształcie walców o osi równoległej do bocznej powierzchni elementu ściany. Do tak zmontowanego elementu dosuwa się wzdłuż podkładki kierującej 4 następny element uprzednio ustawiony na podkładce kierującej 4, tak aby zagłębienia w bocznej ścianie drugiego elementu zostały dokładnie nasunięte na wystające wkładki 6, a szczelina stykowa miała minimalną szerokość. Drugi element stabilizuje się przy pomocy klina podobnie jak element pierwszy. W taki sam sposób montuje się dalsze elementy ściany. Po zakończeniu montażu wszystkich elementów ściany następuje zainiekowanie do wnętrza bruzdy 1 w górnych powierzchniach elementów ściany preparatu zdolnego do samoekspandowania, a następnie jego nadrost, aż do płyty stropowej i samoutwardzenie. Element lekkiej ściany działowej ma kształt płyty o wysokości równej wysokości kondygnacji pomniejszonej o grubość stropu oraz wysokość podkładki kierującej 4 i szerokość szczeliny nadrostowo-blokującej. Na powierzchni górnej ścianki elementu wykonana jest podłużna bruzda 1. Na dolnej powierzchni elementu wykonana jest podłużna bruzda o przekroju poprzecznym półkolistym. Na bocznych powierzchniach elementu znajdują się zagłębienia w kształcie połowy walca. Element wykonany jest z pianogazosilikatu.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób wykonywania lekkich ścian działowych, zwłaszcza w budownictwie indywidualnym i przemysłowym, polegający na montażu ściany z elementów zaopatrzonych na powierzchniach bocznych w bruzdy względnie zagłębienia, **znamienny** tym, że elementy o wysokości równej wysokości kondygnacji pomniejszonej o grubość stropu oraz wysokość podkładki kierującej (4) i szerokość szczeliny nadrostowo-blokującej, ustawia się dolną powierzchnią zaopatrzoną w podłużną bruzdę na podkładce kierującej (4), której podłużny występ (3) umieszczony jest w bruzdzie dolnej powierzchni elementu ściany, w zagłębieniach (2) w powierzchniach bocznych elementów umieszcza się wkładki (6), po czym sąsiednie elementy dosuwa się do siebie tak, aby wkładki (6) znalazły się w zagłębieniach (2) powierzchni bocznych obu elementów, a następnie elementy stabilizuje się przy pomocy klinów lub wkładek rozprężnych (5) umieszczonych w bruzdzie (1) w górnej powierzchni elementów ściany, po czym do wnętrza bruzdy (1) iniekuje się preparat zdolny do samoekspandowania i samoutwardzania.

2. Samostateczny element lekkiej ściany działowej zaopatrzony na powierzchniach bocznych w bruzdy do zagłębienia, **znamienny** tym, że jego wysokość jest równa wysokości kondygnacji pomniejszonej o grubość stropu oraz wysokość podkładki kierującej (4) i szerokość szczeliny nadrostowo-blokującej, zaś na powierzchniach górnej i dolnej element ma podłużne bruzdy (1).

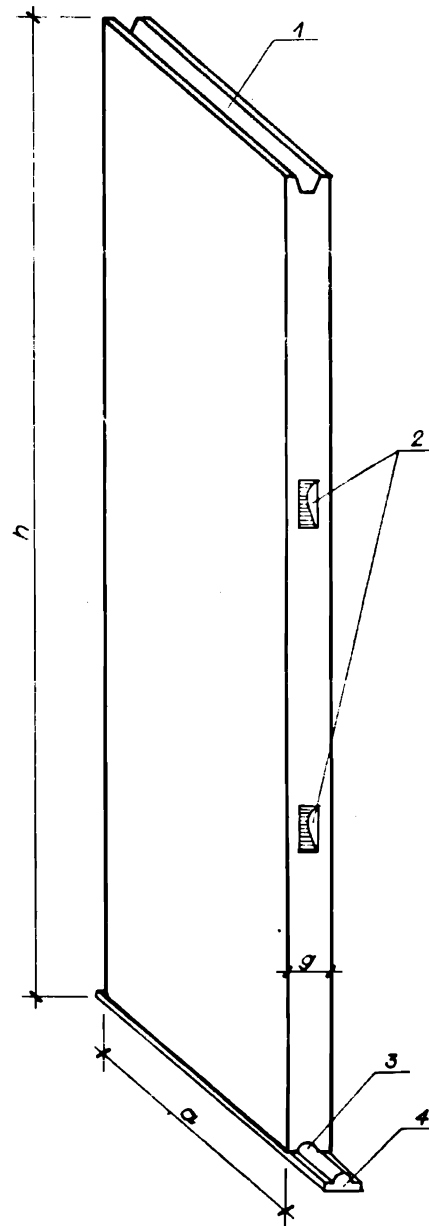
FIG. 1.

Fig. 2.

